

prima instanță: N. Arabadji
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 2rac-43/17

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea cu Răspundere Limitată „Transport Union”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Neutral-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată
„Transport Union” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care
a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată
„Transport Union” și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 21 iulie 2014, SRL „Neutral-Com” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Transport Union” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 28 noiembrie 2013 SRL „Neutral-Com”
în calitate de transportator și SRL „Transport Union” în calitate de comandatar au
încheiat contractul comandă nr. TD-9.

Potrivit contractului nominalizat SRL „Neutral-Com” s-a obligat să
transporte marfa în condițiile stipulate în contract, iar SRL „Transport Union” să
achite serviciile prestate.

Menționează că a prestat serviciile de transportare a mărfii în traficul
internațional, conform clauzelor stipulate în contractul nominalizat, pe ruta Ucraina
(Kiev) - Moldova (Chișinău).

Conform pct. 14 din contract comandatarul s-a obligat să achite serviciile
prestate de transportator în termen de 10 - 12 zile, din momentul prezentării în
original a CMR-lui, actului de executare a lucrărilor și facturilor fiscale.

Relatează că transportatorul a pus la dispoziția SRL „Transport Union”
toate actele necesare pentru efectuarea achitării serviciilor prestate de
SRL „Neutral-Com” însă obligația de achitare a serviciilor de transportare a mărfii
nu a fost executată de către comandatar, ultimul eschivându-se cu rea credință.

Indică că potrivit pct. 13 din contractul comandă nr. TD-9, suma pentru transportare constituie 700 dolari SUA, ceea ce la data întocmirii facturii fiscale nr. JA2670622 din 02 decembrie 2013, constituia suma de 9 185,75 lei.

Astfel, consideră că SRL „Transport Union” urma să achite suma de 9 185,75 lei, în termen de 10 zile de la momentul primirii facturilor fiscale.

Remarcă că în prezent datoria SRL „Transport Union” față de SRL „Neutral-Com” constituie 9 830 lei.

Notează că la multiplele solicitări telefonice de stingere a datoriei, SRL „Transport Union” nu a dat nici un răspuns și nu a achitat benevol suma restantă de 9 830 lei.

Mai mult, la solicitarea de stingere benevolă a datoriei, SRL „Transport Union” a expediat în adresa transportatorului o pretenție, cu nr. 04/10/14 din 31 ianuarie 2014, prin care a înștiințat transportatorul despre faptul că potrivit pct. 23 din contractul comandă nr. TD-9 din 28 noiembrie 2013 refuză să achite suma serviciilor prestate de transportator, pe motiv că transportatorul a descărcat marfa fără acordul scris al SRL „Transport Union”.

Cu pretențiile invocate de SRL „Transport Union”, nu este de acord, explicând în acest sens că pct. 23 din contractul comandă, SRL „Transport Union” se eliberează de răspunderea pentru neachitarea serviciilor de transportare a mărfii, dar nicidecum nu se eliberează de achitare a serviciilor de transportare, iar conform pct. 10 al contractul comandă indicat, termenul de livrare a mărfii constituie 1 - 2 zile, având în vedere faptul că, marfa a fost încărcată la 29 noiembrie 2013, iar la descărcare autocamionul a ajuns la 02 decembrie 2013, se denotă că termenul de livrare expira în acea zi. Din aceste considerente și conform prevederilor art. 1007 Cod civil, transportatorul risca să încalce prevederile legale ale normei menționate.

Mai explică că șoferul Oleg Andrițchii care a efectuat transportarea mărfii cu autocamionul cu numerele de înmatriculare BL DG 279 remorcă BL AF 279, a informat comandatarul prin intermediul telefonului, despre faptul sosirii la devamare, reprezentantul comandatarului a dat permisiunea la devamare și descărcarea mărfii respective fără confirmarea scrisă, eliberată de către reprezentantul SRL „Transport Union”, pe motivul imposibilității tehnice la acel moment, de expediere a confirmării scrise.

Astfel, susține că transportatorul a respectat toate condițiile de transportare și a executat obligațiile sale contractuale în deplină măsură.

Invocă că respectând prevederile art. 1002, 1007, 1010 Cod civil și a contractului comandă nr. TD-9 din 28 noiembrie 2013, cu permisiunea reprezentantului companiei de expediție transportatorul a prezentat autocamionul pentru descărcare fără încălcarea legislației.

Menționează că obligația pârâtului este pecuniară, acesteia i se aplică dobânzi pe perioada de întârziere.

În conformitate cu art. 619 Cod civil și a calculului desfășurat prezentat, SRL „Transport Union” este ținut să achite dobânda de întârziere pentru perioada din 14 decembrie 2013 până la 15 iulie 2014, în sumă de 521 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 514, 572, 575, 585, 592, 619, 718, 732, 1002, 1007, 1010 Cod civil, art. 86, 94, 96, 167-168, 174, 175 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Transport Union” în beneficiul SRL „Neutral-Com” a datoriei de bază în sumă de 9 830 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 521 lei și a cheltuielilor de judecată care vor fi suportate.

La 06 aprilie 2015, SRL „Neutral-Com” a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, suplimentar solicitând încasarea din contul pârâtului a datoriei de bază în sumă de 700 dolari SUA și a dobânzii de întârziere în suma de 201,82 dolari SUA, în total 901,82 dolari SUA cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc la data executării obligației, încasarea cheltuielilor de judecată compuse din onorariul executorului pentru aplicarea sechestrului în sumă de 2 210 lei, cheltuieli de transport în sumă de 500 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 2 500 lei, în total 5 210 lei (f. d. 44).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 08 februarie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la SRL „Transport Union” în beneficiul SRL „Neutral-Com” cu titlu de datorie suma de 700 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 201,82 dolari SUA, în total suma de 901,82 dolari SUA, convertiți în valută națională a RM la rata de schimb a BNM la momentul executării plății.

A fost încasat de la SRL „Transport Union” în beneficiul SRL „Neutral-Com” cheltuieli de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 310 lei, cheltuieli pentru onorariul executorului privind aplicarea sechestrului în mărime de 2 210 lei, cheltuieli de transport în mărime de 500 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2 500 lei, în total 5 520 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Transport Union” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 decembrie 2016, SRL „Transport Union” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată.

Reținând prevederile art. 512-514, 572, 602, 666, 668, 1075, obiectează asupra celor reținute de instanța ierarhic inferioară.

Explică că potrivit pct. 23 din contractul de expediție nr. TD-9 din 28 noiembrie 2013 încărcarea și descărcarea trebuie coordonată cu compania de expediție. Transportatorul nu are dreptul la descărcarea samavolnică a mărfii, fără acordul scris al companiei de expediție. Descărcarea samavolnică a mărfii din partea transportatorului, exonerează răspunderea companiei de transport și expediție pentru neachitarea pe această transportare, și nu este indicat, că aceasta poate fi eliberată prin alt mod decât cel în scris, cum se expune de către SRL „Neutral Com” că a primit această permisiune de descărcare prin intermediul telefonic.

Relevă că transportatorul a descărcat marfa fără acordul scris al companiei de transport, și expediție, ignorând totalmente pct. 23 și 35 din contractul comandă Nr. TD-9 și Convenția internațională de transport de mărfuri (CMR), art. 12.

Indică că nu este de acord cu concluzia instanței de apel care a indicat că SRL „Neutral-Com” a executat obligațiile contractuale pe deplină măsură.

Susține că SRL „Transport Union” la ziua descărcării, nu a avut nici o problemă sau defecțiune tehnică, care împiedica expedierea în scris a permisiunii de descărcare, ceea ce se confirmă prin înscrisurile anexate la cererea de recurs și anume copia din poșta electronică, a convorbirilor de pe site-ul „mail.ru” unde la data de 02 decembrie 2013, se vede că au fost expediate 6 scrisori, ceea ce confirmă ca SRL „Neutral Corn” a depus mărturii false prin care a dus instanța în eroare.

La fel, nu este de acord cu poziția SRL „Neutral-Com” care a invocat prevederile art. 732 Cod civil, referitor la interpretarea în defavoarea părții care a formulat condițiile contractuale.

Astfel, indică că potrivit pct. 21 din contract, în caz de staționare supranormativa din vina expeditorului, care este SRL „Transport Union”, acel din urmă achită amenda în mărime de 50 dolari SUA pentru fiecare zi de staționare.

Remarcă că SRL „Transport Union” și-a folosit dreptul de retenție asupra mărfii conform pct. 23 din contractul comanda și Convenției CMR, și a interzis transportatorului descărcarea mărfii, în așa mod, consideră că prevederile art. 732 Cod civil RM, nu pot fi aplicat.

Consideră că încălcând pct. 23, 35 din contractul comanda și pct. 12 din Convenția CMR, SRL „Neutral-Com” a pus sub pericol remunerarea conform contractului comandă de către clientul „Lux Carton” SRL care este și destinatarul mărfii și este indicat în CMR-ul.

Mai indică că SRL „Neutra-Com” a ignorat totalmente unele obligații contractuale ceea ce a dus la pierderea garantului de plată și neachitarea de către client, a taxei pentru transportare.

La 24 ianuarie 2017, SRL „Neutral-Com” a depus referință la cererea de recurs declarat de SRL „Transport Union” prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 02 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 150).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Transport Union” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Transport Union”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Transport Union” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Transport Union” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță